

ΓΕΡ. ΣΠΑΤΑΛΑ : Ο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Τὸ ἔργο αὐτὸ ποῦ δὲν εἶναι παρὰ ἔνα μονόπρακτο κυρίως, καίτοι ἐπαίχθη ἄπὸ τὸν θίασον εἰς δύο πράξεις, εἶναι τὸ μόνο σκηνικὸ ἔργο τοῦ ποιητοῦ κ. Σπαταλᾶ. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἔχαρακτηρίσθη ὡς «κωμικὴ σάτυρα» ἐνῷ καλύτερᾳ θὰ ἔπρεπε νὰ λέγεται «σατυρικὴ φάρσα» λόγῳ τῶν ἀπιθάνων στοιχείων, ποῦ χρησιμοποιοῦνται εἰς αὐτό. Ἐλέχθη ὅτι ἡ ὑπόθεσίς του δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἐφευρετικότητα τοῦ συγγραφέως, ἀλλ’ ὅτι ἔλαβε χώραν ἄλλοτε στὴν πραγματικὴ ζωή. Αὐτὸ δμως δὲν ἀναγκάζει καθόλου νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὸν χαρακτηρισμόν της ὡς ἀπίθανου, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι υπὸ ὥρισμένας καὶ εἰδικάς περιστάσεις μπορεῖ νὰ συμβοῦν καὶ τὰ μᾶλλον ἀπίθανα πράγματα χωρὶς διὰ τὸν λόγον αὐτὸν νὰ παύουν καὶ νὰ είνα ἀπίθανα κατὰ τὴν κρατοῦσαν τάξιν.

Χάρις εἰς τὴν ώραιάν ἐκτέλεσίν του καὶ ίδιαιτέρως χάρις εἰς τὸ θαυμάσιο παῖξιμο τοῦ κ. Νέζερ, τὸ ἔργο ἥρεσε καὶ τὸ κοινὸν ἐγέλασε καὶ εὐχαριστήθη. Ὁπωσδήποτε δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ὅχι ἀποτυχοῦσα θεατρικὴ ἀπόπειρα τοῦ κ. Σπαταλᾶ, ἀν καὶ στὰ χέρια ἐνδεικτικούς μένου καὶ μὲ θεατρικὸ τάλαντο προικισμένου συγγραφέως· ἡ ὑπόθεσι θ' ἀπετέλει ύλικὸ γιὰ μιὰ ἐπεξεργασία ἐντελῶς διαφορετικὴ, καὶ γιὰ μιὰ ἀσυγκρίτως καλλιτέραν ἐκμετάλλευσιν.

ΦΩΤ. Μ.—